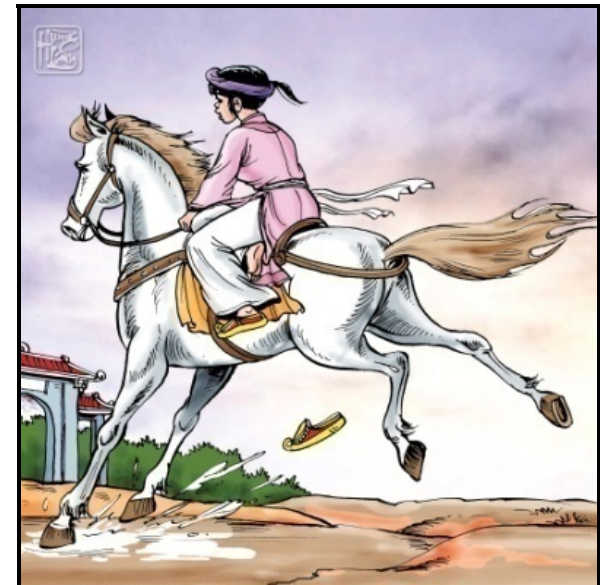

Tám Cám

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051

Lời: Nguyễn Thùy ♦ Minh Họa: Hùng Lân

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051
www.tomathien.org

Vua phán cho tất cả con gái đi xem hội ướm thử. Hễ chân ai đi vừa thì vua lấy làm vợ. Trong đám hội ai cũng ướm cả; cả mẹ con Cám cũng chẳng từ. Nhưng chẳng có chân ai vừa. Tấm cũng xin ướm thử. Dì nó mắng rằng: “*Chuông khánh còn chẳng ăn ai, nữa là mảnh chĩnh bỏ ngoài bờ tre.*” Đến lúc Tấm ướm thì vừa vặn. Vua bèn sai lính thị vệ đem ngay kiệu rước Tấm về cung. Thế là Tấm trở thành hoàng hậu.

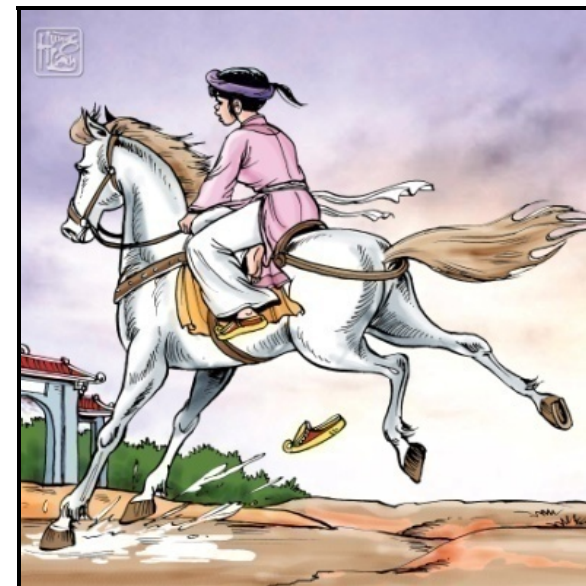
Tấm và Cám là hai chị em cùng cha khác mẹ. Tấm là con vợ cả, Cám là con vợ lẽ. Bố chúng nó đã mất, mẹ Tấm cũng mất luôn. Tấm ở với con Cám và dì ghẻ là mẹ Cám. Ngày ngày Tấm phải đảm đương hết mọi công việc nặng nhọc trong nhà. Trong lúc đó thì Cám được mẹ nuông chiều không phải làm gì, suốt ngày chỉ biết ăn uống rồi đi rong chơi.

Một hôm dì đưa cho mỗi đứa một cái giỏ, bảo đi bắt tôm bắt tép. Dì hứa rằng: “*Hễ đứa nào bắt được nhiều thì cho yếm đỏ.*”

Hai đứa cùng mang giỏ đi ra đồng. Tấm bắt được nhiều, Cám bắt được ít. Cám bảo rằng: “*Chị Tấm ơi chị Tấm, đầu chị lấm, chị hụp cho sâu, kéo về dì mắng.*”

Lúc Tấm hụp xuống thì Cám ở trên bờ trút lấy cả tôm tép của Tấm vào giỏ mình rồi mang về trước. Tấm lên dòm đến giỏ thì thấy mất cả, nó mới khóc hu hu lên.

Dự hội xong, lúc Tấm đi qua bờ hồ, đánh rơi chiếc giày, không sao lấy lên được.

Một lát sau, vua ngự đến gần đây. Voi đứng dừng lại kêu rầm rĩ. Vua thấy sự lạ mới phán cho quân lính phải xuống hồ, xem có gì lạ không. Tức khắc lính xuống hồ, mò thấy một chiếc giày thêu đẹp lắm.

Bụt lại hiện lên an ủi nó: “*Để ta cho một đàn chim sẻ xuống nhặt đỡ.*” Đến khi lựa riêng xong rồi, Tấm lại khóc: “*Con không có quần áo đẹp để đi xem hội.*” Bụt bảo rằng: “*Con đi đào những cái lọ đã chôn ở dưới giường lên.*” Tấm mới đào lên, thì thấy quần áo, một đôi giày và một con ngựa. Tấm mừng quá, liền thay quần áo rồi đi xem hội.

Bụt hiện lên hỏi: “*Làm sao con khóc?*” Tấm kể sự tình cho Bụt nghe. Bụt bảo nó coi lại giỏ thì chỉ còn một con bống mà thôi. Bụt mới bảo đem thả con bống xuống dưới giếng mà nuôi; cứ một ngày hai lần, mỗi bữa cơm đáng ba bát thì ăn hai, bớt một bát để cho bống. Lúc đổ cơm xuống giếng thì bảo: “*Bống ơi bống! Lên ăn cơm vàng cơm bạc nhà ta, chớ ăn cơm hẩm cháo hoa nhà người.*”

Tấm nghe lời Bụt đem thả bống xuống giếng để nuôi.

Không bao lâu, dì ghẻ biết được bèn kiếm cách bắt bóng ăn thịt. Một hôm, dì ghẻ bảo Tấm dắt trâu đi chăn ở đồng xa. Tấm vâng lời. Ở nhà hai mẹ con ra giếng bắt lấy bóng mang về làm thịt ăn.

Đến bữa, Tấm đem cơm ra cho bóng nhưng không thấy bóng nữa. Nó khóc òa lên. Bụt lại hiện ra, bảo rằng: *“Bóng bị ăn thịt rồi. Con về nhà nhặt lấy xương bỏ vào lọ rồi đem chôn dưới giường.”*

Tấm nghe lời Bụt, về nhà tìm xương bóng. Có một con gà bảo nó rằng: *“Cục ta cục tác, cho ta nắm thóc ta bới xương cho.”* Tấm lấy thóc ném cho gà. Gà bới một chỗ thì thấy xương ngay. Tấm nhặt lấy bỏ vào lọ rồi đem chôn.

Được ít lâu nhà vua có mở hội. Hai mẹ con Cám sắm sửa để đi xem hội. Mẹ Cám lấy một đầu thóc và một đầu gạo, trộn lẫn với nhau, rồi bắt con Tấm phải lựa riêng ra. Dì ghẻ bảo: *“Lúc nào nhặt xong thì mới được đi xem hội, hễ chưa xong thì không được đi.”* Nói thế rồi hai mẹ con nó đi. Tấm ở nhà khóc.